

Rol verbinder belangrijk

TEKST STELLA GEERLIGS | FOTO COLIJN VAN NOORT

TINEKE KRAMER

Tineke Kramer is specialiste in opleiding Veterinaire Volksgezondheid bij het IRAS (Institute for Risk Assessment Sciences). De missie van het IRAS is om onderzoek en onderwijs te verzorgen naar gezondheidsrisico's van mensen door blootstelling aan schadelijke agentia in de milieu- en voedselketen. Daarnaast is Kramer de eerste dierenarts in Nederland die bij de GGD (Gemeentelijke Gezondheidsdienst) werkt. Haar affiniteit met volksgezondheid begon al in haar studententijd. "Ik heb het altijd al interessant gevonden om vanuit een breder perspectief naar de diergeneeskunde te kijken. Ik werk nu op het snijvlak van milieu, infectieziekten en diergeneeskunde. Op dat vlak kun je als dierenarts een verbinder zijn."

"Mijn interesse voor 'One Health' werd serieus opgewekt tijdens een oefening in Florida in 2008, met als zoönose 'Rift Valley Fever'. Dit virus wordt via muggen verspreid. Hier kwam ik erachter dat je anderen nodig hebt om een dergelijk probleem op te lossen. En het besef: alle collega's zitten in dezelfde strijd.

De banen binnen het vakgebied volksgezondheid liggen niet voor het oprapen. Gelukkig kwam via mijn oude netwerk de baan bij het IRAS op mijn pad.

One Health is bijna een populistische term geworden. Zoönosen zijn interessant en fascineren mensen. Het heeft iets spannend, en virussen als SARS, Ebola zijn ook echt eng. Of bijvoorbeeld het West-Nijlvirus dat naar Amerika is overgesprongen.

De problematiek van de zoönoses is enorm. Inmiddels zijn zestig procent van de infectieziekten bij mensen zoönosen; ze zijn aan de orde van de dag. Kennis van veterinaire zaken is dus onontbeerlijk.

Om de samenwerking tussen de humane artsen en veterinairen te bevorderen, werk ik sinds januari 2014 één dag in de week bij de GGD. Mijn collega's hier weten me inmiddels allemaal te vinden en het aantal vragen neemt enorm toe. Het belang van een dierenarts wordt zeker ingezien.

Hopelijk inspireren we andere GGD'en met dit initiatief en gaan ze ons voorbeeld volgen. Er is genoeg diergerelateerde problematiek. Ook als je practicus bent kun je meer One Health creëren. Door bijvoorbeeld

een informatieavond te organiseren. Het is een uitdaging om daar natuurlijk wel een verdienmodel aan te koppelen.

Inmiddels heb ik meegeschreven aan een gemeente-advies over mogelijke 'witte kuilen' (miltvuur). Af en toe stuit men bij afgravingen namelijk nog op oude beenderen. Deze kuilen met beenderen kunnen nog tachtig jaar besmettelijk blijven. 'Wat is daar dan het gevaar en risico van?', wil een gemeente dan weten.

Een ander onderwerp waar ik als dierenarts wordt ingeschakeld, is bijvoorbeeld de kinderboerderij: er ligt een dierenweide in een woonwijk en daaromheen worden seniorenwoningen gebouwd. Bij een dergelijk vraagstuk komt kennis van wetgeving, dierenwelzijn en zoönosen allemaal samen. Ik vind het mooi om zo breed naar volksgezondheid te kijken. Mijn rol van verbinder is belangrijk, om samenwerking tussen de verschillende afdelingen hier te realiseren. Zodat we samen zoönosen kunnen bestrijden en antibioticaresistentie kunnen tegengaan. En om het bewustzijn te creëren dat veterinaire zaken ook van belang zijn voor het humane vakgebied.

De samenwerking tussen artsen en dierenartsen kan overigens best lastig zijn. De intentie om samen te werken is er, maar veel (dieren)artsen werken parttime en op verschillende werkplekken. Dit kan soms tot vertraging en miscommunicatie leiden. De samenwerking gaat daardoor met horten en stoten, maar door de complexe volksgezondheidsproblemen van vandaag de dag zullen we er samen uit moeten komen." ●